

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دانشگاه مراغه

دانشکده کشاورزی

گروه زراعت و اصلاح نباتات

پایان نامه

برای دریافت درجهٔ کارشناسی ارشد در رشتهٔ کشاورزی اکولوژیک (آگرواکولوژی)

عنوان

اثر کاربود کودهای زیستی و سولفات روی بر عملکرد کمی و کیفی گیاه دارویی مرزه

(*Satureja hortensis* L.)

اساتید راهنما

دکتر یوسف نصیری

و

دکتر فریبرز شکاری

اساتید مشاور

دکتر عبدالله جوانمرد و دکتر حمید حاتمی

پژوهشگر

احسان موحدیزاده

اسفند ماه ۱۳۹۳

شماره پایان نامه: ۲

نام خانوادگی دانشجو: موحدیزاده	نام: احسان
عنوان پایان نامه: اثر کاربرد کودهای زیستی و سولفات روی بر عملکرد کمی و کیفی گیاه دارویی مرزه	<i>(Satureja hortensis L.)</i>
اساتید راهنمای: دکتر یوسف نصیری	دکتر فریبرز شکاری
اساتید مشاور: دکتر عبدالله جوانمرد	دکتر حمید حاتمی
مقطع تحصیلی: کارشناسی ارشد گرایش: کشاورزی اکولوژی (آگرواکولوژی)	رشته: کشاورزی
دانشگاه: مراغه	تاریخ فارغ التحصیلی: ۱۰۲ اسفند ۹۳
دانشکده: کشاورزی	تعداد صفحه: ۱۰۲
کلید واژه‌ها: مرزه، نیتروکسین، سوپر نیتروپلاس، روی، عملکرد، انسان	
چکیده بروز عوارض جانبی ناشی از مصرف داروهای شیمیایی توجه بشر را به استفاده از داروهای گیاهی جلب نموده است. مرزه به عنوان یک گیاه دارویی در درمان بیماریهای مختلف از جمله گرفتگی، درد عضلانی، تهوع، سوء هاضمه، اسهال و بیماری‌های عفونی استفاده می‌شود. به منظور بررسی اثر کودهای زیستی و سولفات روی بر عملکرد و انسان گیاه دارویی مرزه، آزمایشی در سال ۱۳۹۲ به صورت فاکتوریل در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با سه تکرار در مزرعه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه مراغه اجرا شد. تیمارها شامل کودهای زیستی (شاهد یا عدم بذر مال، بذر مال با نیتروکسین و بذر مال با سوپر نیتروپلاس) و محلول پاشی گیاهان با سولفات روی (غلظت‌های صفر، ۵/۲ و ۵ در هزار) بودند. نتایج نشان داد که اثر کودهای زیستی و روی بر تعداد ساقه‌های فرعی، مساحت سایه انداز گیاهان، وزن سرشاخه گلدار، وزن تر و خشک بوته، عملکرد تر و خشک و عملکرد انسان معنی‌دار شد. بیشترین مقدار صفات مذکور به ترتیب در تیمارهای سوپر نیتروپلاس و نیتروکسین به دست آمد. هر دو تیمار محلول پاشی سولفات روی (۵/۲ و ۵ در هزار) منجر به افزایش مقدار صفات مذکور نسبت به شاهد شدند. بیشترین درصد انسان به ترتیب در تیمارهای محلول پاشی سولفات روی ۵ در هزار و بذر مال با سوپر نیتروپلاس، محلول پاشی روی ۵/۲ در هزار و بذر مال با نیتروکسین و محلول پاشی روی ۵ در هزار و بذر مال با نیتروکسین به دست آمد. این تیمارها که به طور میانگین باعث افزایش ۳۵/۵ درصدی مقدار انسان مرزه شدند.	

فهرست مطالب

فهرست مطالب

۱	مقدمه
۴	۱-۱-کشت گیاهان دارویی
۵	۱-۲-تعریف گیاهان دارویی
۰	۱-۳-مرزه
۶	۱-۳-۱-ویژگیهای گیاهشناسی
۷	۱-۳-۲-خاستگاه مرزه در جهان
۷	۱-۴-مواد مؤثره
۷	۱-۴-۱-ترکیبات شیمیایی و مواد مؤثره پیکر رویشی مرزه
۸	۱-۵-کاربردهای گوناگون
۹	۱-۶-نیازهای اکولوژی
۹	۱-۷-تناوب کاشت
۹	۱-۸-مواد غذایی مورد نیاز مرزه
۱۰	۱-۹-زراعت مرزه
۱۰	۱-۹-۱-کاشت
۱۰	۱-۹-۲-داشت
۱۱	۱-۹-۳-برداشت محصول
۱۱	۱-۹-۴-جمع آوری بذر
۱۱	۱-۱۰-اثرات کود شیمیایی
۱۲	۱-۱۱-کودهای زیستی
۱۲	۱-۱۱-۱-تعریف
۱۵	۱-۱۲-اثر کودهای زیستی بر رشد و نمو گیاهان

۱۵	۱۲-۱- افزایش رشد گیاه.....
۱۶	۱۲-۱- تثیت زیستی نیتروژن.....
۱۶	۱۲-۱- تولید سیدروفور.....
۱۷	۱۲-۱- اثر بر تولید اتیلن در گیاه.....
۱۷	۱۲-۱- اثر بر ریشهزایی
۱۸	۱۲-۱- جذب عناصر غذایی
۱۹	۱۲-۱- جوانه زنی بدوزر
۲۰	۱۲-۱- کاهش مصرف کودهای شیمیایی
۲۲	۱۳-۱- مزایای کودهای زیستی
۲۲	۱۴-۱- کود بیولوژیک نیتروکسین
۲۳	۱۵-۱- کود بیولوژیک سوپرنیترو پلاس
۲۴	۱۶-۱- مروری بر تحقیقات انجام شده در مورد کودهای نیتروکسین و سوپرنیترو پلاس
۲۹	۱۷-۱- اثر عناصر غذایی بر عملکرد گیاهان
۳۰	۱۸-۱- اهمیت عناصر کم مصرف در تغذیه گیاهان.....
۳۱	۱۹-۱- روی (Zn)
۳۲	۱۹-۱- عوامل مؤثر بر میزان روی خاک
۳۴	۱۹-۱- نقش روی در گیاهان
۳۵	۱۹-۱- نشانههای کمبود روی در گیاهان
۳۶	۲۰-۱- کوددهی و تغذیه گیاه با روی
۳۷	۲۱-۱- محلول پاشی و اهمیت استفاده از آن در تغذیه گیاهان

۲۲-۱- مکانیسم جذب عناصر غذایی از طریق برگ‌ها ۳۸
۲۳-۱- مروری بر تحقیقات انجام شده ۳۹
۲۴-۱- اهداف پژوهش ۴۳
مواد و روش‌ها ۴۴
۲۱/۹- ۱- ویژگی‌های اقلیمی و موقعیت جغرافیایی محل آزمایش ۴۴
۲- مشخصات خاک محل آزمایش ۴۴
۳-۱- روش انجام پژوهش ۴۵
۳-۲- ۱- طرح آزمایشی مورد استفاده ۴۵
۳-۲- ۲- بذرهای مورد استفاده ۴۶
۳-۲- ۳- آماده سازی زمین برای کاشت ۴۶
۳-۲- ۴- عملیات کاشت ۴۶
۳-۲- ۵- عملیات داشت ۴۶
۳-۲- ۶- اعمال تیمارهای آزمایشی ۴۷
۴-۲- ۱- صفات مورد ارزیابی و نحوه ی اندازه‌گیری آنها ۴۷
۴-۲- ۲- ۱- چگونگی اندازه‌گیری و ارزیابی صفات ۴۸
۴-۲- ۲- درصد و عملکرد انسانس ۴۸
۴-۳- ۱- ارتفاع بوته ۴۹
۴-۳- ۲- تعداد ساقه‌های فرعی ۵۱
۴-۳- ۳- قطر ساقه اصلی ۵۳
۴-۴- ۱- مساحت سایه انداز گیاه ۵۵

۵۷	۳-۵- وزن سرشاخه گل دار
۵۹	۳-۶- وزن تر تک بوته
۶۱	۳-۷- وزن خشک تکبوته
۶۴	۳-۸- عملکرد تر
۶۶	۳-۹- عملکرد خشک
۶۹	۳-۱۰- شاخص برداشت سرشاخه گل دار
۶۹	۳-۱۱- درصد انسانس
۷۰	۳-۱۲- عملکرد انسانس
۷۳	۳-۱۳- نتیجه گیری
۷۴	۳-۱۴- پیشنهادات
۸۶	۳-۱۵- فهرست منابع

مقدمة

طی سال‌های اخیر دانش فناوری به طور چشم‌گیری توسعه یافته است. با این وجود تأمین غذای جمعیت رو به رشد بشر، همچنان مسئله مهمی بوده و مشکلاتی از جمله گسترش گرسنگی و سوء تغذیه عدم اطمینان از دسترسی به غذای کافی ضمن رعایت و حفاظت محیط زیست مد نظر انسان قرار دارد. به منظور افزایش تولید محصولات کشاورزی در واحد سطح، بیشتر تولید کنندگان به کودهای شیمیایی روی آوردگار و تصور آنها بر این است که هر چه کود بیشتری مصرف کنند، عملکرد بیشتری خواهند داشت. این کودها در دراز مدت خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک‌ها را تخریب کرده و با کاهش نفوذپذیری در خاک، نفوذ ریشه گیاهان را با مشکل مواجه نموده و در نهایت کاهش عملکرد را به دنبال خواهند داشت. از طرف دیگر مصرف بی‌رویه کودهای شیمیایی منجر به کاهش کیفیت محصولات کشاورزی و مشکلات زیست محیطی و آلودگی آب‌های زیرزمینی نیز می‌شوند (نجاتی مقدم و بوزرجمهری، ۱۳۹۱).

از آنجا که مدیریت خاک از عوامل اصلی در نیل به کشاورزی پایدار محسوب می‌گردد، لذا جایگزینی تدریجی کودهای شیمیایی خصوصاً نیتروژن و فسفات با کودهای بیولوژیک، بشر را در دستیابی به این هدف و تولید پایدار محصولات کشاورزی یاری می‌نماید. مصرف کودهای بیولوژیک بدون نگرانی از اثرات سوء زیست محیطی غالباً موجب بهبود شرایط فیزیکی، شیمیایی و بیولوژیکی خاک‌ها شده و حاصلخیزی خاک‌ها را افزایش می‌دهد (نصیری محلاتی و همکاران، ۱۳۸۰).

در نظام‌های کشاورزی پایدار، استفاده از منابع تجدیدپذیری که حداکثر فواید اکولوژیکی و حداقل زیان‌های زیست محیطی را داشته باشد، امری ضروری است (Gharib et al., 2008). رویکرد روز افرون به استفاده از گیاهان دارویی و فرآوردهای حاصله از آن نقش این گیاهان را در چرخه اقتصادی جهانی پررنگ‌تر کرده، به

طوری که مصرف رو به افزایش آنها تنها به کشورهای در حال توسعه محدود نبود بلکه در کشورهای پیشرفته نیز توسعه فراوانی یافته‌اند. صرف نظر از ارزش اقتصادی گیاهان دارویی، این گیاهان قابل تطابق با روش‌های کشت ارگانیک هستند که تمایل تولید کننده‌ها و مصرف کننده‌ها را به همراه دارد (میر جلیلی، ۱۳۸۲). گیاهان دارویی به دلیل داشتن مواد مؤثره، توانایی جلوگیری، درمان یا کاهش عوارض ناشی از برخی بیماری‌ها را دارند. این گونه خواص ناشی از وجود متابولیت‌های ثانویه در این گیاهان می‌باشد (امید بیگی، ۱۳۷۴). کیفیت و میزان مواد مؤثره گیاهان دارویی تنها ناشی از شرایط و پتانسیل فیزیولوژیکی گیاه نمی‌باشد، بلکه به عوامل محیطی و شرایط زراعی نیز بستگی دارد (Hecl and Sustrikova, 2006).

مرзе (Satureja hortensis L.) گیاهی دارویی، علفی و معطر که متعلق به خانواده نعناعیان می‌باشد (Abad and Gonzles, 1999). این گیاه در صنایع غذایی به عنوان طعم‌دهنده و تهیه نوشیدنی‌ها استفاده می‌شود. مرزه دارای خواص ضد میکروبی، آنتی‌اکسیدانی، ضد قارچی (Güllüce M et al., 2003; Hajhashemi et al., 2002) و ضد اسپاسم است و در درمان دردهای عضلانی، نفخ شکم، تهوع و بیماری‌های عفونی و اسهال و کمک به هضم غذا نیز مؤثر است (امید بیگی، ۱۳۹۰). کودهای زیستی شامل انبوهی از یک یا چند میکروارگانیسم مفید خاکزی به همراه مواد نگهدارنده می‌باشند که به منظور تأمین عناصر غذایی و تحریک رشد گیاه تولید می‌شوند (Tilak et al., 2005). کودهای زیستی نیتروکسین و سوپر نیتروپلاس از جمله کودهای زیستی حاوی باکتری‌های تشییت کننده نیتروژن (از توباکر و آزسپیریلیوم) هستند که در تولید محصولات مختلف به کار می‌روند. بهبود کیفیت و کمیت تولید گیاهان زراعی و دارویی در اثر کاربرد کودهای زیستی در تحقیقات مختلف گزارش شده است که از جمله می‌توان به مرزه (امید بیگی، ۱۳۹۰) و زوفا (Gharib et al., 2008) اشاره نمود. نتایج تحقیقات Gharib و همکاران (۲۰۰۸) در مورد کاربرد باکتری‌های تشییت کننده نیتروژن و حل کننده فسفات

خاک بر گیاه دارویی مرزنگوش حاکی از افزایش درصد و عملکرد اسانس بود. روی به عنوان یک عنصر کم مصرف در فرایندهای زیستی مختلف از جمله ساختمان و فعالیت آنزیم‌ها، فتوستنتز، تقسیم سلولی، رشد و باروری گیاه نقش دارد. کمبود روی در اکثر خاک‌های آهکی و قلیایی ایران یکی از علل کاهش عملکرد و کیفیت محصولات کشاورزی می‌باشد. با توجه به اهمیت و نقش گیاهان دارویی در تیمار بسیاری از آلام بشری و همچین ضرورت کشت این گیاهان به منظور تولید بیشتر و محافظت از منابع طبیعی و مدنظر قرار دادن تولید بر اساس اصول سازگار با اکولوژی، نقش کودهای زیستی بارز می‌گردد. بنابراین در این تحقیق هدف بررسی اثر مصرف کودهای زیستی نیتروکسین و سوپرنیتروپلاس و کود ریز مغذی روی در یک نظام کشاورزی ارگانیک و پایدار بر عملکرد و کیفیت محصول گیاه دارویی مرزه بود.

فصل اول

کلیات و بررسی منابع

۱-۱- کشت گیاهان دارویی

فلات ایران به عنوان منشاء و خاستگاه بسیاری از گیاهان دارویی معرفی شده است و با توجه به نیاز صنایع دارویی، غذایی، آرایشی و بهداشتی به گیاهان دارویی به عنوان مواد اولیه تولیدات صنایع مذکور، کشت گیاهان دارویی در کشور ما در حال گسترش بوده، در این رابطه انجام تحقیقات و مطالعات بیشتری لازم است (امید بیگی، ۱۳۷۹). نیاز صنعت داروسازی به مواد مؤثره گیاهان به حدی زیاد است که امکان تأمین آن از طبیعت غیر ممکن است، بنابراین بسیاری از این گیاهان باید در مزارع بزرگ کشت شوند و باید یک سری عوامل اساسی در نظر گرفته شوند تا گیاه کیفیت و میزان مواد مؤثره خود را حفظ کند (زمان، ۱۳۸۲).

روند رو به افزایش مصرف گیاهان دارویی، بدون توسعه روش‌های مناسب کاشت و مدیریت و برنامه‌ریزی صحیح، پیامدهای نگران کننده‌ایی نظری تخریب محیط زیست را در بر خواهد داشت. اگرچه قیمت گیاهان جمع-آوری شده از منشاء طبیعی و وحشی بسیار ارزان‌تر است ولی برای جلوگیری از نابودی عرصه‌های طبیعی، عدم یکنواختی محصولات جمع‌آوری شده و در بعضی موارد کیفیت پایین آنها، اجرای عملیات پس از برداشت نامناسب و در نهایت ناکافی، پاسخگویی نیاز صنایع دارویی نمی‌باشد و به منظور رفع نیاز صنایع دارویی، باید تولید و کشت گیاهان دارویی در مزارع و همچنین فرآوری صنعتی آنها توسط متخصصان مربوط صورت گیرد. به طوری که از منابع طبیعی به عنوان الگو و مدل به منظور تولید انبوه مواد دارویی در کشت و صنعت بهره‌برداری گردد. با توجه به این موضوع که هنوز انسان تمام استعدادهای دارویی طبیعت را به طور کامل نشناخته است، تأکید اصلی متخصصان، حفظ استعدادهای ناشناخته و جلوگیری از انقراض و حمایت از گونه‌های طبیعی است (امید بیگی، ۱۳۸۴).

در قرن حاضر تحقیقات گسترده‌ای بر روی گیاهان دارویی انجام پذیرفته و داروهایی با ماده مؤثره طبیعی، افق‌های جدیدی را برای جامعه پژوهشکان و داروسازان پژوهشگر گشوده است. به طوری که در حال حاضر حدود یک

فصل اول: کلیات و بررسی منابع

سوم داروهای مورد استفاده در جوامع انسانی را داروهایی با منشأ گیاهی و طبیعی تشکیل می‌دهند و صنایع داروسازی جهان تلاش می‌کنند ساخت شیمیایی اقلام مربوط به دو سوم بقیه داروها نیز به تدریج منسخ و به منابع گیاهی متکی گردد. از این رو، صنایع داروسازی و گروه‌های تحقیقاتی بسیاری از کشورها توجه خود را به کشت و تولید گیاهان دارویی معطوف داشته‌اند (امید بیگی، ۱۳۸۴).

۲-۱- تعریف گیاهان دارویی

گیاهان دارویی به گستره وسیعی از گیاهان اطلاق می‌شود که در درمان بیماری و یا پیشگیری از بروز آن مورد استفاده قرار می‌گیرند. حدود این گستره با فرهنگ ملی استفاده از گیاهان دارویی، قوانین و مقررات و پیشرفت‌های علمی هر کشور تعیین می‌شود. در طب سنتی کشورها معمولاً هر گیاهی را می‌توان دارویی محسوب کرد. در تعریف دیگری چنین آمده است که گیاه دارویی به گیاهی گفته می‌شود که دارای مواد مؤثره مشخصی است، در درمان بیماری به کار می‌رود و نام آن گیاه در یکی از فارماکوپه‌های معتبر بین‌المللی ذکر شده باشد (دوازده امامی و مجnoon حسینی، ۱۳۸۲).

۳-۱- مرزه

جنس مرزه در ایران ۱۴ گونه گیاه علفی یک‌ساله و چندساله دارد که در مناطق مختلف کشور مانند استان‌های لرستان، خوزستان، ایلام، کرمانشاه، اصفهان، نواحی شمال‌شرقی، گیلان و یزد می‌رویند (Uslu et al., 2003; Hajhashemi et al., 2002). گونه‌های انحصاری آن در ایران عبارتند از: *S. Bachtiarica*, *S. Edmondi*, *S. Rechingeri*, *S. Intermedia*, *S. Isophylla*, *S. Khuzestanica*, *S. Sahandica*, *Kallarica* و *S. Macrantera*, *S. Spicigera*, *S. mutica*, *S. Boissieri*, *Atropatana* و گونه‌های علاوه بر ایران در ترکیه، تالش، ترکمنستان، آناتولی، قفقاز، مأورای قفقاز و عراق نیز می‌رویند (مظفریان، ۱۳۷۵).

مرزه گیاهی است معطر که اثرات مختلفی مانند درمان دردهای عضلانی، تهوع و بیماری‌های عفونی و اسهال دارد (Vesquez et al., 2000). همچنین از مرزه در مواد غذایی به عنوان طعم دهنده استفاده می‌شود (Mahfouz and Sharaf-Eldin, 2007)

۱-۳-۱- ویژگی‌های گیاه‌شناسی

مرزه گیاهی از خانواده *Labiateae* یا نعناعیان است. یک ساله و علفی دارای ساقه‌های راست و چهارگوش می‌باشد که ارتفاع آن بسته به منطقه رویشی، به ۶۰ سانتی‌متر می‌رسد. برگ‌ها سبز تیره با دمبرگ‌های کوتاه به رنگ تیره و پوشیده از کرک‌های کوتاه هستند (Rechinger, 1986؛ عمومی، ۱۳۸۸) با ساقه‌های نازک به رنگ سبز مایل به کبود و مخلوط با قرمز و دارای برگ‌های متقابل، ساقه‌ی چهارگوش، گل‌های نامنظم و دوجنسی به رنگ صورتی تا آبی-سفید، میوه کپسول دارای دانه‌های قهوه‌ای تیره و وزن هزار دانه‌اش ۰/۶ تا ۰/۴ گرم است دارای ساقه منشعب به طول ۱۰ تا ۳۰ سانتی‌متر که به سهولت بر اثر دارا بودن ظاهری به رنگ سبز خاک آلود یا مایل به خاکستری از گونه‌های مجاور تشخیص داده می‌شود. رنگ ساقه آن تیره‌تر از برگ است به علاوه در محل گره‌ها انشعاباتی حاصل می‌کند که آنها نیز به نوبه خود منشعب می‌گردند به طوری که گیاه به صورت بوته پر پشتی جلوه می‌نماید. برگ‌های آن باریک دراز، نوک تیز، نرم و پوشیده از تارهای کوتاه است و منحصرآ یک رگبرگ دارد و در سطح آنها نیز نقاط ریز و فراوانی که عبارت از غده‌های اسانس دار است، دیده می‌شود. طول برگ ۱ تا ۳ سانتی‌متر و پهنه‌ی آن ۲ تا ۴ میلی‌متر، گل‌های کوچک و دوجنسی و سفید رنگ می‌شود. مرزه که در تابستان ظاهر می‌شود. میوه کوچک، کروی شکل و از نوع کپسول است (Rechinger, 1986).

سرشاخه‌های گلدار مرزه و به طور کلی قسمت‌های هوایی گیاه مرزه که معمولاً در زمان گلدهی چیده می‌شود و

فصل اول: کلیات و بررسی منابع

حاوی اسانس می‌باشند، مقدار اسانس در اندام‌های هوایی مختلف بسته به شرایط اقلیمی محل رویش متفاوت است (Amid Biagi, 1374; Yazdanparast and Shahriary, 2008; Vesquez, 2004).

۱-۳-۲- خاستگاه مرزه در جهان

منشاء این گیاه شرق مدیترانه و کنار دریای سیاه است و در قسمت‌های مرکزی و جنوب‌غربی آسیا و جنوب اروپا می‌روید. در ایران در قسمت‌های شمال شرق گیلان و استان‌های کرمانشاه، آذربایجان و شمال‌غربی خراسان وجود دارد. مرزه بیشتر در محل‌های خشک و سنگلاخی، به صورت خودرو دیده می‌شود. مهمترین کشورهای تولید کننده آن مجارستان، یوگسلاوی، رومانی، مصر، اسپانیا، فرانسه و ایتالیا هستند (Rechinger, 1986; عمومی، ۱۳۸۸).

۱-۴- مواد مؤثره

۱-۱- ترکیبات شیمیایی و مواد مؤثره پیکر رویشی مرزه

مقدار اسانس در اندام‌های هوایی مرزه مختلف است، برگ‌ها و سرشاخه‌ی گل‌دهنده این گیاه حاوی بالاترین مقدار اسانس می‌باشند. مقدار اسانس بین ۱ تا ۲ درصد است. اسانس دارای ترکیبات متفاوتی است، از مهمترین ترکیبات تشکیل دهنده اسانس می‌توان کارواکرول ۳۰ تا ۴۰ درصد، تیمول ۲۰ تا ۳۰ درصد و ترکیبات فنلی دیگر نام برد، از مواد دیگر پیکر رویشی این گیاه می‌توان به ترکیبات آهن‌دار و ترکیبات قندی و تعدادی از اسیدهای آلی یاد کرد (Amid Biagi, 1390). اسانس مرزه که مایعی بی‌رنگ یا مایل به زرد است از تقطیر برگ‌ها و سرشاخه‌های جوان بدست می‌آید (سفیدکن و همکاران، ۱۳۸۷).

میزان و نوع ترکیبات مؤثر این گیاه با توجه به شرایط اقلیمی محل رویش و نوع تغذیه گیاه و تنش‌های محیطی متغیر خواهد بود. گونه‌های مختلف مرزه از نظر ترکیبات موجود در اسانس در دو گروه گونه‌های دارای ترکیبات فنولی تیمول و کاراکرول و گونه‌های دارای ترکیبات غیر فنولی شامل مونوتրپن‌های هیدروکربن، مونوتربن‌های

الکلی و مونو ترپن های کتونی می باشند (Creamer et al., 1995). کارواکرول مهمترین ترکیب فعال بیولوژیکی موجود در اسانس مرزه تابستانه و مرزه زمستانه و برخی گونه های وحشی مرزه (همچنین آویشن و مرزنجوش) می باشد. این گونه ها غنی ترین منبع حاوی کارواکرول در خانواده نعناع هستند. کارواکرول علاوه بر خانواده نعناع در برخی دیگر از خانواده های گیاهی چون چغندریان، پلاتانثرازیاسه، چتریان، شاه پسند و غیره شناسایی شده است. اسانس های محتوی کارواکرول دارای فعالیت آنتی اکسیدانی و بازدارندگی قابل توجه می باشند که مکانیسم مهمی در تسکین درد و فرآیندهای ضد التهابی است. (Creamer et al., 1995). فعالیت های بیولوژیکی دیگری از جمله آثار ضد اسپاسم، بازدارندگی استیل کولین استراز، لیپید پراکسیداز، حذف رادیکال های آزاد، محرك ماکروفازی گلبول های سفید خون در مورد کارواکرول گزارش شده است (Creamer et al., 1995).

۱-۵- کاربردهای گوناگون

از اسانس مرزه در صنایع کنسرو سازی و نوشابه سازی استفاده می شود، عطر قوی این گیاه به خاطر وجود روغن های فرار مخصوصاً تیمول است (Mahfuz and Sharaf-Edin, 2007). گونه های مرزه همانند دیگر گونه های خانواده نعناع از جمله آویشن و مرزنجوش دارای ترکیبات فعال بیولوژیک متعدد در اسانس و عصاره می باشند، که امروزه در صنایع دارویی و غذایی مورد استفاده قرار می گیرند. در بسیاری موارد ترکیبات فتلی موجود در اسانس و عصاره این گیاهان آثار تعیین کننده و تأثیرگذار بروز داده اند (Chen, 2006 ;Sahin et al., 2003 ; Abdul-Jaleel et al., 2007).

نتایج زیست سنجی نشان داده است که روغن گیاه مرزه خاصیت ضد میکروبی دارد. مطالعات اثبات کرده اند که علت اصلی فعالیت ضد میکروبی روغن مرزه به خاطر وجود تیمول در آن است و قسمت های هوایی مرزه به طور گستردگی به عنوان مواد ادویه ای در انواع غذاها و نیز به عنوان یک گیاه علفی داروی سنتی برای درمان بیماری های

فصل اول: کلیات و بررسی منابع

◀ معده و روده استفاده می‌شوند. قطره دنтол از روغن ضروری گیاه *S. khuzistanica jamzad* به دست می‌آید که برای درمان دندان درد استفاده می‌شود (سفیدکن و همکاران، ۱۳۸۷).

۶- نیازهای اکولوژی

نوع خودروی آن بیشتر در زمین‌های خشک و در محلهای گرم آفتاب‌گیر و نواحی سنگلاخی و مزارع شنی می‌روید. اصولاً مرزه در طول رویش به هوای گرم و نور کافی نیاز دارد. بذور در دمای ۱۲ تا ۱۵ درجه سانتی‌گراد جوانه می‌زنند ولی درجه حرارت مطلوب برای جوانه زنی آنها بین ۲۰ تا ۲۲ درجه سانتی‌گراد می‌باشد. گیاهان جوان به درجه حرارت پائین حساس هستند و به‌طوری‌که در ۱-۲ درجه سانتی‌گراد دچار سرمازدگی شده و خشک می‌شوند. رشد مرزه در دمای ۱۰ درجه سانتی‌گراد متوقف می‌شود. pH خاک برای کشت مرزه بین ۵/۶ تا ۸/۲ مناسب است. مرزه به شوری خاک حساس است و وجود مواد آلی در خاک موجب رشد سریع آن می‌شود (امید بیگی، ۱۳۹۰؛ عمومی، ۱۳۸۸).

۷- تناوب کاشت

مرزه را مانند سایر گیاهان یک‌ساله می‌توان با اکثر گیاهان با موفقیت به تناوب کشت کرد. معمولاً آن را با گیاهانی کشت می‌نمایند که پس از برداشت آنها زمان کافی برای آماده ساختن خاک در فصل پاییز وجود داشته باشد. تناوب کشت مرزه با گیاهانی که سبب گسترش علف‌های هرز شوند، و همچنین با گیاهانی که بذرهای آنها بعد از رسیدن به سهولت ریزش می‌کنند، مناسب نیست (امید بیگی، ۱۳۹۰؛ عمومی، ۱۳۸۸).

۸- مواد غذایی مورد نیاز مرزه

کودهای حیوانی و شیمیایی، تأثیر مطلوبی بر عملکرد مرزه دارند. در فصل پاییز، هنگام آماده ساختن خاک، افزودن ۵۰ تا ۶۰ کیلوگرم در هکتار اکسیدفسفر و ۶۰ تا ۸۰ کیلوگرم اکسید پتاس در زمین‌هایی که مرزه کشت

فصل اول: کلیات و بررسی منابع

می شود، ضروری است. همچنین، افزودن ۵۰ تا ۸۰ کیلوگرم در هکتار ازت در فصل بهار، هنگام آماده کردن زمین برای کاشت گیاه نتایج مطلوبی در افزایش عملکرد خواهد داشت (امید بیگی، ۱۳۹۰؛ عمومی، ۱۳۸۸).

۱-۹-۱- کاشت مرزه

۱-۹-۱- کاشت

کاشت ردیفی در زمین اصلی در فصل بهار شروع می شود. فاصله ردیفها در کشت مرزه متفاوت است و بستگی به روش کشت دارد. در سطوح کوچک که عمل کشت به وسیله دست انجام می گیرد فاصله ردیفهای کاشت از یکدیگر بین ۲۵ تا ۳۰ سانتی متر مناسب می باشد. چنانچه این عمل با ماشین بذر کار انجام گیرد فواصل ۴۵ تا ۵۰ سانتی متر برای ردیفها مناسب تر است. تعداد بذر در هر متر طول ردیف ۱۲۰ تا ۱۴۰ عدد مناسب است. عمق بذر مرزه در خاکهای مختلف متفاوت و بین ۰/۵ تا ۱/۵ سانتی متر می باشد. کاشت بذر در اعمق بیشتر مناسب نیست و سبب عدم سبز شدن آنها می شود. برای هر هکتار زمین به ۴ تا ۸ کیلوگرم بذر نیاز است. توصیه می شود پس از کشت غلتک مناسبی زده شود زیرا این عمل لایه سطحی خاک را متراکم می کند و تأثیر خوبی در یکسانی جوانه زنی بذر دارد. پس از کشت زمین را باید آبیاری نمود. مرزه را می توان به دو روش کرتی و ردیفی کشت نمود. اگر آبیاری از نوع بارانی باشد روش مسطح مناسب تر است. امروزه کشت ردیفی مرسوم تر است (امید بیگی، ۱۳۹۰؛ عمومی، ۱۳۸۸).

۱-۹-۲- داشت

در صورت متراکم بودن گیاهان در طول ردیفها آنها را تنک می کنند. مرحله ۶ تا ۶ برگی زمان مناسبی برای این کار است. در طول رویش مرزه، مبارزه با علفهای هرز ضرورت دارد. انجام کولتیواتور بین ردیفها به خصوص پس از اولین برداشت نقش عمده‌ای در افزایش عملکرد دارد. مرزه کم و بیش به آفات و بیماری‌ها مقاوم است (امید بیگی، ۱۳۹۰؛ عمومی، ۱۳۸۸).